

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaiset toimet ja velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riita koskee vaatimusta komission 26.2.2013 tekemän päätöksen (C(2013) 1200 final) ja samalla 26.2.2013 päivätyn väitetiedoksiannon (C(2013) 1199) kumoamisesta; komissio aloitti muodollisesti näillä asiakirjoilla menettelyn AT.40032 — BR/ESBR — Rikkomisen uusiminen, jolla on tarkoitus muuttaa 29.11.2006 tehtyä komission päätöstä K(2006) 5700 lopullinen (asia COMP/F/38.638 Butadienikumi ja emulsiopolymeroinnilla tuotettu styreenibutadienikumi), jonka unionin yleinen tuomioistuin osittain kumosi ja jota se muutti asiassa T-39/07, Eni v. komissio ja asiassa T-59/07, Polimeri Europa v. komissio, 13.7.2011 antamallaan tuomioilla.

Kantaja väittää ensimmäisessä ja ainoassa kanneperusteessaan, että komissiolla ei ole toimivaltaa aloittaa menettelyä uudelleen antaakseen uuden päätöksen, jossa todetaan rikkomisen. Erityisesti komission toimivalta Versalis SpA:han nähden siltä osin kuin kyse on tosiseikoista, jotka olivat menettelyn COMP/F/38.638 Butadienikumi ja emulsiopolymeroinnilla tuotettu styreenibutadienikumi kohteena, on lakannut, kun 29.11.2006 annettiin päätös (K(2006) 5700 lopullinen); unionin yleinen tuomioistuin kumosi kyseisen päätöksen osittain ja muutti sitä asiassa T-39/07, Eni v. komissio ja asiassa T-59/07, Polimeri Europa v. komissio, 13.7.2011 antamallaan tuomioilla, joihin on haettu muutosta unionin tuomioistuimessa. Komission tarkoituksena on uuden menettelyn aloittamisella tarkastella uudelleen 29.11.2006 tehdyn päätöksen perusteluja ja siis arvioida uudelleen kantajan vahingoksi tosiseikkoja, joita on jo arvioitu ensimmäisellä kerralla ja joista tuomioistuin on jo täyden harkintavaltansa mukaisesti on lausunut. Uuden menettelyn aloittaminen on siis tarkoituksensa ja vaikutustensa osalta ristiriidassa ne bis in idem -periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen, luottamuksensuojan periaatteen ja tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa.

Kanne 15.4.2013 — Eni v. komissio

(Asia T-211/13)

(2013/C 156/99)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Eni SpA (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat G.M.Roberti ja I. Perego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi

— kumoamaan riidanalaiset toimet

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee komission 26.2.2013 tekemää päätöstä aloittaa menettely uudelleen (C(2013) 1200 final) ja 26.2.2013 päivättyä väitetiedoksiantoa (C(2013) 1199), joka liittyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaiseen menettelyyn; päätös ja väitetiedoksianto on annettu asiassa AT.40032-BR/ESBR.

Kantaja esittää kanteensa tueksi toimivallan puuttumista koskevan väitteen, sillä komissio ei voi aloittaa menettelyä uudelleen muuttaakseen asiassa BR-ESBR vuonna 2006 annettua päätöstä ja antaa samalla päätöstä, jossa uudelleen määrätään sakon korottamisesta rikkomisen uusimisen perusteella.

ENI toteaa, että sen lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin asiassa T-39/07 13.7.2011 antamassaan tuomiossa kumosi osittain vuoden 2006 BR-ESBR päätöksen sillä perusteella, että komissio oli arvioinut virheellisesti rikkomisen uusimista koskevaa raskauttavaa seikkaa, se käytti täyttä harkintavaltansa — SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklan mukaisesti — määrittämällä sakon määrän uudelleen ja korvaamalla komission arvioinnin omallaan. Sen lisäksi, että riidanalaiset toimet ovat näiden toteamusten vastaisia, niillä rikotaan SEUT 266 artiklaa, loukataan SEUT 13 artiklassa tarkoitettua periaatetta toimivallan jaosta ja toimielinten välisestä tasapainosta, sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklassa tarkoitettua ne bis in idem -periaatetta.

ENI katsoo, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei todennut ainoastaan, että komissio oli syyllistynyt menettelyvirheeseen soveltaessaan rikkomisen uusimisen käsitettä vuoden 2006 BR-ESBR -päätöksessä; komission menettely perustuu näin ollen oikeudellisesti ja tosiasiallisesti täysin virheelliseen lähtökohtaolettamaan ja on myös tästä näkökulmasta Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan vastainen.